

De Bourla, voor de restauratie

miljoen ook zou willen teruggeven, hij kan dat niet binnen deze enveloppe.

Etcetera: Hoe tekent de verhouding met de stedelijke overheden zich op dit moment af?

Redant: Wel, van die verhouding kan ik niet klagen. Het probleem zit hem niet in tegenwerking of gebrek aan medewerking. Nu toch niet. Waarschijnlijk in het verleden ook niet. Het zit in die structuur die niet werkt, ondanks alle goede wil, alle beloften en mogelijkheden. Het gaat veel te omslachtig. Je hebt er geen directe impact op, je zit met handen en voeten gebonden. Ik wil dat er directe beslissing mogelijk is. Het is geen kwestie van baas boven baas, het is een kwestie van de deling van de macht. Voor heel eenvoudige dingen heb je drie mensen nodig, waarvan er dan twee niet verbonden zijn aan dit huis. Neem het voorbeeld van een productieleider: die man zorgt hier voor alles wat nodig is voor de productie. Maar hij is niet de chef van het technische personeel. De man die de dienstlijsten maakt, die het werk verdeelt en organiseert, dat is dan iemand van buiten het theater. Een ander voorbeeld is het decor: dat moeten we laten uitvoeren onder leiding van iemand van buiten het huis in een atelier dat niet

exclusief van ons is. En pas op, dit is geen kritiek op die mensen, want bekwaam zijn ze. Maar ze werken niet exclusief voor de KNS. Zo had op dit moment het decor van *Blindeman* klaar moeten zijn. Maar de mensen van het decoratelier zijn nu bezig met een decor van *Suske en Wiske* van het Koninklijk Jeugdtheater en tussendoor met kleinere klusjes voor de stad. Nu hebben wij een beetje tegenslag met ons decor van *Blindeman*. Het is een ingewikkeld technisch ding. Die werken zijn een beetje vertraagd, er zijn correcties aangebracht en dat verstoort heel die planning van het decoratelier. Binnen 20 dagen is de première en moet dat ding klaar. Dan zoek je de man die verantwoordelijk is, maar die zit op een vergadering ergens anders, enz. enz. Dat zijn de dingen die het gecompliceerd maken.

Speelruimte

Etcetera: Hoe groot is jouw speelruimte om daaraan binnen twee, drie jaar iets te veranderen?

Redant: Binnen drie jaar moet die structuur anders zijn. Het is een probleem waarmee elke directie geconfronteerd werd. Je kan dat dan oplossen door het zijn gang te laten gaan

en af te wachten. Of je kan het oplossen door die mensen uit te schelden. Ik zoek een derde weg. Alleen zit alles blijkbaar nu in de koelkast, tot na de verkiezingen.

Etcetera: Hoe zie je de functie van de KNS voor de stad Antwerpen? Welke plek moet de nieuwe KNS innemen in het leven van deze stad?

Redant: Op die maatschappelijke functie wil ik inspelen. Ik maak geen theater voor de wereld, denk ik. Ik wil wereldtheater brengen, maar je maakt geen theater voor de wereld. Theater is altijd concreet, voor dat publiek, hic et nunc. Iets heel belangrijks in mijn kleine visie op theater: dat je theater maakt voor een publiek, en dat maakt het natuurlijk moeilijk. Je zit met je dromen, je verlangen als kunstenaar - gesteld dat ik een kunstenaar ben - je wil theater maken dat niet voorspelbaar is, dat voeling heeft met de realiteit, dat ook volks mag zijn. Bovendien zitten wij hier dan nog eens met een groot theater. We zijn geen Nova Zembla, we kunnen niet zeggen dat we gesubsidieerd worden, louter en alleen om risico te lopen.

Etcetera: Maar wat onderscheidt voor jou het werk in het theater in Antwerpen van dat